

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 23. apríla 2009*

Vo veci C-425/07 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 14. septembra 2007,

AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE, so sídlom v Maroussi (Grécko), v zastúpení: T. Asprogerakas Grivas, dikigoros,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločnstiev, v zastúpení: F. Castillo de la Torre a T. Christoforou, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: gréčtina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Ó Caoimh, J. Klučka,
U. Löhmus a A. Arabadjiev (spravodajca),

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. októbra 2008,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. novembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (ďalej len „AEPI“) svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností z 12. júla 2007, AEPI/Komisia (T-229/05, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou AEPI navrhovala zrušenie rozhodnutia Komisie Európskych spoločností SG-Greffe (2005) D/201 832 z 18. apríla 2005 o zamietnutí sťažnosti podanej žalobkyňou týkajúcej sa údajného porušenia článkov 81 ES a/alebo 82 ES gréckymi organizáciami kolektívnej správy práv súvisiacich s autorskými právami v oblasti hudby Erato, Apollon a Grammo (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Z bodov 1 až 12 napadnutého rozsudku vyplýva, že skutkové okolnosti sporu možno zhrnúť tak, ako je to opísané v nasledujúcich bodoch.
- 3 Odvolateľka je akciovou spoločnosťou podľa gréckeho práva vykonávajúcou svoju činnosť v sektore ochrany práv duševného vlastníctva v oblasti hudby v Grécku.
- 4 Dňa 3. marca 1993 Helénska republika prijala zákon č. 2121/1993 o autorských právach, o právach súvisiacich s autorskými právami a o kultúrnych otázkach (FEK A' 25/4.3.1993, ďalej len „zákon č. 2121/1993“). Na základe článku 54 tohto zákona môžu autori zveriť správu alebo ochranu svojich práv duševného vlastníctva organizáciám kolektívnej správy, ktorých činnosť podlieha povoleniu vydanému gréckym ministerstvom kultúry. Článok 58 toho istého zákona uvádza, že ustanovenia uvedeného článku 54 sa analogicky vzťahujú na správu a na ochranu práv súvisiacich s autorskými právami.
- 5 Odvolateľka požiadala o povolenie vzťahujúce sa na všetky autorské práva a na práva súvisiace s autorskými právami v oblasti hudby. Grécke ministerstvo kultúry jej však vydalo povolenie obmedzené na kolektívnu správu autorských práv k hudobným dielam.
- 6 Tri grécke organizácie kolektívnej správy, Erato, Apollon a Grammo (ďalej len „uvedené tri organizácie“), získali povolenie na kolektívnu správu práv súvisiacich s autorskými právami, v tomto poradí, spevákov, hudobníkov a výrobcov zvukových a/alebo obrazových nosičov.

- 7 Dňa 22. marca 2001 odvolateľka podala na Komisiu Európskych spoločenstiev sťažnosť proti Helénskej republike a uvedeným trom organizáciám. Na jednej strane tvrdila, že uvedené tri organizácie porušujú články 81 ES a 82 ES, keďže sa dopustili zneužívania dominantnej pozície na trhu, vytvárali kartely a vykonávali zosúladené postupy (ďalej spolu len „namietané postupy“), a na druhej strane navrhla podanie žaloby na Súdny dvor proti Helénskej republike pre porušenie článku 81 ES z dôvodu, že zákon č. 2121/1993 umožňuje uvedeným organizáciám vykonávať namietané postupy.

- 8 Odvolateľka vo svojej sťažnosti zdôraznila, že odmena za práva súvisiace s autorskými právami bola stanovená v nadmernej sadzbe vo výške až do 5 % hrubých príjmov gréckych rozhlasových a televíznych staníc. Tento postup predstavuje porušenie článkov 81 ES a 82 ES, ktoré jej spôsobilo rozsiahle a nenapraviteľné škody, keďže dotknuté podniky neboli spôsobilé platiť tieto nadmerné sumy a tým zbavili odvolateľku možnosti vyberania poplatkov, ktoré požaduje za autorské práva.

- 9 Listom zo 7. decembra 2004 Komisia z hmotnoprávných a procesnoprávných dôvodov rozdelila žalobu na dve časti, pričom jedna sa týkala Helénskej republiky a druhá uvedených troch organizácií.

- 10 Dňa 18. apríla 2005 Komisia po zohľadnení tvrdení odvolateľky sporným rozhodnutím zamietla sťažnosť týkajúcu sa uvedených troch organizácií z dôvodu neexistencie záujmu Spoločenstva.

11 Relevantné úvahy, na ktorých sa zakladá sporné rozhodnutie, sú formulované takto:

„V tomto prípade údajné porušenie nie je spôsobilé vyvolať závažné narušenia fungovania spoločného trhu, keďže všetky zúčastnené strany majú sídlo v Grécku a svoje činnosti vykonávajú len v Grécku. Nedá sa predpokladať, že by sa táto situácia zmenila, teda že by uvedené tri organizácie... začali v krátkom čase vykonávať svoje činnosti v iných krajinách, a to vzhľadom na štruktúru [trhov] služieb na ochranu práv súvisiacich s autorskými právami a na praktické ťažkosti takéhoto podnikania. Okrem toho namietané postupy vyvolávajú svoje účinky iba v kontexte gréckeho trhu. Zmluvy o používaní hudby sa uzatvárajú len s rozhlasovými a televíznymi stanicami a inými užívateľmi, ktorí sa nachádzajú v Grécku. Uvedené tri organizácie... majú právomoc len na ochranu práv súvisiacich s autorskými právami v Grécku a nemajú praktickú možnosť vykonávať túto právomoc mimo tejto krajiny.

Na druhej strane na preukázanie takéhoto porušenia by Komisia musela začať komplexné vyšetrovanie prevažujúcich podmienok na predmetnom trhu a dostupných alternatív. V prvom rade by Komisia vzhľadom na to, že na jednej strane grécky zákon (v súlade so smernicou 92/100/EHS) [smernica Rady z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, s. 61; Mim. vyd. 17/001, s. 120)] stanovuje, že za všetky práva súvisiace s autorskými právami sa platí jediná odmena, a že na druhej strane údajné porušenie pochádza zo skutočnosti, že všetky tri organizácie... sa na používateľov pri vyžadovaní tejto odmeny obracajú spoločne, musela preukázať prípadnú existenciu a účinnosť metód umožňujúcich oddelené vyžadovanie platby jedinej odmeny. V druhom rade by Komisia musela nielen preukázať ovládanie kolektívnej dominantnej pozície tromi uvedenými organizáciami..., ale podľa rozsudkov Súdneho dvora [z 13. júla 1989,] Tournier [(395/87, Zb. s. 2521)] a Lucazeau [a i. (110/88, 241/88 a 242/88, Zb. s. 2811)] [aj] vykonať zisťovanie relatívnych úrovní cien týkajúcich sa autorských práv a práv súvisiacich s autorskými právami vo všetkých krajinách Európskej únie, základov, z ktorých sa vypočítavajú, používaných kritérií a prevažujúcich podmienok na gréckom trhu v porovnaní s [trhmi] iných európskych krajín.

Okrem toho treba poznamenať, že vaša spoločnosť má možnosť predložiť svoje výhrady vnútroštátnym orgánom. So svojím prípadom sa môže obrátiť najmä na grécky orgán hospodárskej súťaže. Grécky orgán hospodárskej súťaže by bol vďaka svojim dôkladným znalostiam podmienok vnútroštátneho trhu vynikajúco usposobený na prejednanie vašej sťažnosti. Skutočnosť, že všetky zúčastnené strany a všetci dotknutí používatelia hudby majú svoje sídlo a vykonávajú svoje činnosti na gréckom trhu posilňuje dôležitosť detailnej znalosti podmienok lokálneho trhu. Navyše tento orgán má právomoc uplatňovať články [81 ES a 82 ES] z rovnakého právneho titulu ako Európska komisia...

Preto treba dospieť k záveru, že rozsah a komplexnosť zisťovacích opatrení potrebných na to, aby bolo možné určiť, či postup uvedených troch organizácií kolektívnej správy... je alebo nie je v súlade s pravidlami Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, nie sú primerané vo vzťahu k veľmi obmedzenému vplyvu prípadného porušenia na fungovanie spoločného trhu. Táto vec teda pre Spoločenstvo nepredstavuje stupeň záujmu potrebný na začatie vyšetrovania zo strany Komisie.“

- 12 Komisia 20. apríla 2005 rozhodla o zastavení konania o časti sťažnosti týkajúcej sa údajného nesplnenia povinnosti Helénskou republikou. Žaloba AEPI proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením Súdu prvého stupňa z 5. septembra 2006, AEPI/Komisia (T-242/05), ktoré bolo predmetom odvolania, ktoré bolo tiež zamietnuté uznesením Súdneho dvora z 10. júla 2007, AEPI/Komisia (C-461/06 P).

Žaloba na Súde prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 13 Žalobkyňa v rámci svojej žaloby o neplatnosť sporného rozhodnutia na Súde prvého stupňa uviedla dva žalobné dôvody založené na zjavne nesprávnom posúdení záujmu Spoločenstva vo vzťahu k namietaným postupom a na porušení povinnosti odôvodnenia.

- 14 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, Súd prvého stupňa rozhodol v bode 38 napadnutého rozsudku, že pokiaľ ide o právomoci Komisie v oblasti zaobchádzania so sťažnosťami, posúdenie záujmu Spoločenstva, ktorý predstavuje sťažnosť v oblasti hospodárskej súťaže, závisí od skutkových a právnych okolností každej veci, ktoré sa môžu v jednotlivých veciach podstatne odlišovať, a nie od vopred určených kritérií, ktoré by sa povinne uplatňovali. Súd prvého stupňa dodal, že Komisia má v rámci svojej úlohy spočívajúcej v dozeraní na uplatňovanie článkov 81 ES a 82 ES definovať a vykonávať politiku hospodárskej súťaže Spoločenstva a na tento účel má diskrečnú právomoc pri riešení uvedených sťažností.
- 15 Súd prvého stupňa v bode 40 napadnutého rozsudku zdôraznil, že na posúdenie záujmu Spoločenstva musí Komisia najmä zväžiť vplyv údajného porušenia na fungovanie spoločného trhu, pravdepodobnosť možnosti preukázania jeho existencie a rozsah potrebných zisťovacích opatrení, aby tak za čo najlepších podmienok splnila svoju úlohu dozerať na uplatňovanie článkov 81 ES a 82 ES.
- 16 V tejto veci Súd prvého stupňa v bodoch 45 a 46 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia sa v spornom rozhodnutí pri závere o neexistencii záujmu Spoločenstva vo vzťahu k namietaným postupom oprela o tri dôvody, a to, že tieto postupy nie sú spôsobilé vyvolať závažné narušenia fungovania spoločného trhu, že na preukázanie údajného porušenia by Komisia musela začať komplexné vyšetrovanie podmienok na predmetnom trhu a že ochranu práv a záujmov žalobkyne môžu zabezpečiť príslušné vnútroštátne orgány. Súd prvého stupňa uviedol, že žalobkyňa v rámci žaloby o neplatnosť sporného rozhodnutia napadla len prvý z týchto dôvodov.

17 Súd prvého stupňa následne skúmal tento prvý žalobný dôvod takto:

„47 Preto je vhodné obmedziť analýzu Súdu prvého stupňa na tvrdenia žalobkyne, ktorými napáda neexistenciu ujmy na obchode medzi členskými štátmi, pričom tvrdí, že ukladanie poplatkov za práva súvisiace s autorskými právami v nadmernej výške je postupom, ktorý môže ovplyvniť spoločný trh v zmysle článkov 81 ES a 82 ES, hoci sa obmedzuje len na grécke územie.

48 Komisia v tejto súvislosti usúdila, po prvé, že všetky strany zúčastnené strany veci majú svoje sídlo a vykonávajú svoje činnosti v Grécku, po druhé, že je nepravdepodobné, že by sa činnosti uvedených troch organizácií... mohli rozšíriť do iných krajín a, po tretie, že používatelia hudby sú grécki štátni príslušníci a že uvedené tri organizácie... majú právomoc obmedzenú na grécke územie.

49 Hneď na úvod je vhodné uviesť, že skutkové a právne okolnosti uvádzané žalobkyňou neumožňujú preukázať, že uvádzané postupy majú vplyv na obchodné toky medzi členskými štátmi v takom smere, že by mohli škodiť dosiahnutiu cieľa jednotného trhu. Žalobkyňa sa totiž obmedzila na uvedenie finančných ťažkostí, ktoré pociťujú spoločnosti pre správu autorských práv a používatelia hudby v Grécku a vo všetkých členských štátoch, a ďalej nebola schopná podporiť svoje tvrdenia alebo prinajmenšom predložiť podklady, ktoré by tak mohli urobiť.

50 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého závažné narušenia fungovania spoločného trhu vyplývajú zo skutočnosti, že práva gréckych a zahraničných tvorcov sú prevádzané spoločnostiam usadeným v Európskej únii, treba konštatovať, že právomoc uvedených troch organizácií... je obmedzená na grécke územie a že v dôsledku toho údajnú ujmu vyplývajúcu z uvedených postupov utrpia hlavne používatelia hudby na gréckom území a grécki tvorcovia.

- 51 Pokiaľ ide o tvrdenia, podľa ktorých už Súdny dvor rozhodol, že porušenia obmedzené na územie jedného členského štátu môžu predstavovať porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, treba zdôrazniť, že vo veciach, ktoré viedli k týmto rozhodnutiam, vyplývala ujma na obchode medzi členskými štátmi buď zo zosúladenia medzi vnútroštátnymi spoločnosťami správy autorských práv, ktorého dôsledkom bolo systematické odmietanie priameho prístupu zahraničných používateľov k ich registrom (rozsudky *Lucazeau a i.*, už citovaný, bod 17, a *Tournier*, už citovaný, bod 23), alebo z vylúčenia všetkých potenciálnych konkurentov na geografickom trhu, ktorý predstavuje členský štát [rozsudok (zo 6. apríla 1995.) *RTE a ITP/Komisia*, (C-241/91 P a C-242/91 P, Zb. s. I-743), bod 70]. V dôsledku toho uvádzané veci nemajú spoločné prvky s touto vecou.
- 52 Pokiaľ ide o údajnú požiadavku jednotnosti a proporcionality medzi členskými štátmi v oblasti poplatkov za práva súvisiace s autorskými právami, ktorú údajne uvádza rozsudok [zo 6. februára 2003,] *SENA* [C-245/00, Zb. s. I-1251], treba uviesť, že Súdny dvor sa v tomto rozsudku (bod 34) naopak vyslovil v tom zmysle, že neexistujú ani definícia Spoločenstva o rovnakej odmene ani objektívne dôvody odôvodňujúce stanovenie spôsobu určovania takejto odmeny sudcom Spoločenstva.
- 53 Napokon pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Komisia uznala existenciu porušenia článkov 81 ES a 82 ES, z listu z 10. decembra 2004 a zo [sporného] rozhodnutia zjavne vyplýva, že toto tvrdenie je neopodstatnené, keďže Komisia žiadnym spôsobom existenciu takéhoto porušenia neuznala.
- 54 Vzhľadom na prechádzajúce je potrebné konštatovať, že žalobkyňa nepredložila žiadny konkrétny dôkaz preukazujúci skutočnú alebo potenciálnu existenciu závažných narušení fungovania spoločného trhu.
- 55 V dôsledku toho žalobkyňa nepreukázala, že Komisia sa v [spornom] rozhodnutí dopustila zjavného nesprávneho posúdenia tým, že usúdila, že postupy uvádzané

žalobkyňou vyvolávajú svoje účinky vo veľkej miere alebo dokonca v celom rozsahu na gréckom trhu a že preto nemôžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi v zmysle článkov 81 ES a 82 ES.

56 Prvý žalobný dôvod preto treba zamietnuť ako nedôvodný.“

18 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, a najmä o výhradu, podľa ktorej Komisia nezaujala stanovisko ku všetkým predloženým podkladom a tvrdeniam, Súd prvého stupňa rozhodol, že Komisia bola povinná vyložiť len právne úvahy, ktoré mali podstatný vplyv na prijatie rozhodnutia. Podľa Súdu prvého stupňa Komisia uviedla s požadovanou jasnosťou konkrétne dôvody zamietnutia sťažnosti (body 62 a 63 napadnutého rozsudku).

19 Preto Súd prvého stupňa zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

20 AEPI navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

- rozhodol o veci samej v súlade s návrhmi, ktoré odvolateľka predložila v rámci konania v prvom stupni, alebo vrátil vec Súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie, a

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

21 Komisia navrhuje zamietnutie odvolania a zaviazanie odvolateľky na náhradu trov konania.

O odvolaní

O prípustnosti

22 Komisia popiera prípustnosť odvolania a tvrdí, že odvolateľka v odvolacích dôvodoch predkladá len prierez podstatou tvrdení a dôkazných prostriedkov, ktoré predložila v prvom stupni, pričom osobitne neidentifikuje nesprávne právne posúdenia, ktoré údajne obsahuje napadnutý rozsudok.

23 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že podľa článku 225 ods. 1 druhého pododseku ES a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora je odvolanie obmedzené na právne otázky a má sa zakladať na dôvodoch vychádzajúcich z nedostatku právomoci Súdu prvého stupňa, z nesprávností konania pred Súdom prvého stupňa, ktoré sa nepriaznivo dotýkajú záujmov odvolateľa, alebo z porušenia práva Spoločenstva Súdom prvého stupňa.

- 24 Z judikatúry tiež vyplýva, že pokiaľ odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Spoločenstva vykonané Súdom prvého stupňa, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už použitých pred Súdom prvého stupňa, stratilo by odvolacie konanie čiastočne svoj zmysel (pozri rozsudok z 19. januára 2006, *Comunità montana della Valnerina/Komisia*, C-240/03 P, Zb. s. I-731, bod 107, ako aj najmä uznesenia z 11. novembra 2003, *Martinez/Parlament*, C-488/01 P, Zb. s. I-13355, bod 39, a z 13. júla 2006, *Front national a i./Parlament a Rada*, C-338/05 P, bod 23).
- 25 Okrem toho musí odvolanie presným spôsobom uvádzať napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa tento návrh osobitne opiera (pozri rozsudok *Comunità montana della Valnerina/Komisia*, už citovaný, bod 105, ako aj najmä uznesenia *Martinez/Parlament*, už citované, bod 40, a *Front national a i./Parlament a Rada*, už citované, bod 24).
- 26 V tejto súvislosti treba konštatovať, že odvolateľka identifikovala určité body napadnutého rozsudku, a to najmä body 38, 41 až 43, 44 a 54, proti ktorým sformulovala právne tvrdenia smerujúce k preukázaniu toho, že Súd prvého stupňa vykonal nesprávne právne posúdenia.
- 27 Námietku neprípustnosti treba preto vylúčiť.

O veci samej

- 28 Odvolateľka uvádza na podporu svojho odvolania päť dôvodov. Prvý dôvod vychádza z nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o diskrečnú právomoc, ktorú má Komisia pri skúmaní sťažností, ktoré sú na ňu podané. Druhým

až štvrtým dôvodom odvolateľka v podstate tvrdí, že rozsudok Súdu prvého stupňa je nedôvodný a neodôvodnený, pokiaľ ide o určenie neexistencie ujmy na obchode medzi členskými štátmi. Napokon piatym odvolacím dôvodom odvolateľka tvrdí, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie, keďže na odôvodnenie uplatnenia článkov 81 ES a 82 ES postačuje existencia čo aj potenciálneho účinku na obchod medzi členskými štátmi.

O prvom dôvode

— Argumentácia účastníkov konania

- ²⁹ Odvolateľka poukazuje na nedostatočné odôvodnenie v bode 38 napadnutého rozsudku, keďže Súd prvého stupňa neskúmal, či Komisia v spornom rozhodnutí dodržala hranice diskrečnej právomoci, ktorú má v rámci riešenia sťažností v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré sú na ňu podané. Skutočnosť, že jej je v tomto rámci priznaná takáto právomoc, totiž neodôvodňuje zamietnutie žaloby, keďže predmetnú diskrečnú právomoc nemožno vykonávať svojvoľne.
- ³⁰ Komisia odpovedá, že Súd prvého stupňa presne a kompletne odôvodnil svoje posúdenie, podľa ktorého v spornom rozhodnutí dodržala hranice svojej hodnotiacej právomoci.

— Posúdenie Súdneho dvora

- 31 Je vhodné uviesť, že Súd prvého stupňa v bode 38 napadnutého rozsudku správne usúdil, že Komisia má definovať a vykonávať politiku hospodárskej súťaže Spoločenstva a na tento účel má diskrečnú právomoc v rámci riešenia sťažností, ktoré sú na ňu podané (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 1999, Ufex a i./Komisia, C-119/97 P, Zb. s. I-1341, body 88 a 89).
- 32 Nemožno však z toho vyvodiť, že Súd prvého stupňa opomenul skúmanie toho, či Komisia vykonala túto právomoc v rámci hraníc vytvorených judikatúrou.
- 33 Súd prvého stupňa totiž v bode 39 napadnutého rozsudku pripomenul, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ Komisia rozhodne priznať stupne prednosti sťažnostiam, ktoré na ňu boli podané, môže stanoviť poradie, v ktorom ich bude skúmať, a môže poukázať na záujem Spoločenstva, ktorý predstavuje niektorá vec, ako na kritérium prednosti; Súd prvého stupňa v nasledujúcom bode napadnutého rozsudku spresnil, že na účely posúdenia záujmu Spoločenstva musí Komisia zohľadniť okolnosti danej veci, predovšetkým skutkové a právne okolnosti, ktoré sú uvedené v sťažnosti, ktorá na ňu bola podaná, pričom musí zvážiť vplyv údajného porušenia na fungovanie spoločného trhu, pravdepodobnosť možnosti preukázania jeho existencie a rozsah potrebných zisťovacích opatrení.
- 34 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa zdôraznil, že jeho úlohou je najmä preveriť, či zo sporného rozhodnutia vyplýva, že Komisia pristúpila k takémuto zváženiu (bod 41 napadnutého rozsudku).
- 35 V nasledujúcich bodoch napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa vykonal práve takéto preverenie.

- 36 Súd prvého stupňa v bode 46 a nasledujúcich bodoch uvedeného rozsudku najmä skúmal, či Komisia správne usúdila, že uvádzané postupy nie sú spôsobilé vyvolať závažné narušenia fungovania spoločného trhu, čo ju viedlo k záveru o neexistencii záujmu Spoločenstva dostatočného na skúmanie sťažnosti Komisiou.
- 37 Súd prvého stupňa tým podrobil podmienky, za ktorých Komisia vykonala svoju diskrečnú právomoc, súdnej kontrole.
- 38 Za týchto podmienok nemožno vytýkať Súdu prvého stupňa, že neskúmal, či Komisia v spornom rozhodnutí dodržala hranice svojej diskrečnej právomoci pri riešení sťažností, ktoré na ňu boli podané. Napadnutý rozsudok preto nemá z tohto hľadiska nedostatočné odôvodnenie.
- 39 V dôsledku toho musí byť prvý dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom až štvrtom dôvode

— Argumentácia účastníkov konania

- 40 Druhý až štvrtý dôvod, ktoré je vhodné skúmať spolu, sa vzťahujú na tvrdenia Súdu prvého stupňa, podľa ktorých pokiaľ je cítiť účinky porušenia len na území jedného členského štátu, Komisia má právo zamietnuť sťažnosť pre neexistenciu postačujúceho záujmu Spoločenstva z dôvodu, že toto porušenie nezasahuje do obchodu medzi členskými štátmi.

41 V druhom a treťom odvolacom dôvode odvolateľka poukazuje najmä na nesprávne posúdenie alebo chýbajúce odôvodnenie v bodoch 41 až 43 napadnutého rozsudku. Okrem toho odvolateľka vytýka Súdu prvého stupňa, že v bode 44 napadnutého rozsudku sa oprel o judikatúru, ktorá podľa nej nemá žiadnu súvislosť s autorským právom, pričom nezohľadnil celý rad relevantných rozsudkov, ktoré preukazujú, že k ovplyvneniu obchodu v rámci Spoločenstva môže dôjsť aj vtedy, keď k porušeniu došlo výlučne na území jedného členského štátu.

42 V rámci svojho štvrtého dôvodu odvolateľka tvrdí, že články 81 ES a 82 ES *a priori* nevylučujú ovplyvnenie obchodu v rámci Spoločenstva v prípade, že k porušeniu došlo výlučne na území jedného členského štátu. Ďalej popiera tvrdenie obsiahnuté v bodoch 49 a 50 napadnutého rozsudku, podľa ktorého nepredložila podklady umožňujúce preukázať, že na jednej strane uvádzané postupy majú vplyv na obchodné toky medzi členskými štátmi v takom smere, že by mohli škodiť dosiahnutiu cieľa jednotného trhu, a že na druhej strane ujmu údajne vyplývajúcu z uvedených postupov neutrpija hlavne používatelia hudby na gréckom území a grécki tvorcovia. V tejto súvislosti sa opiera najmä o tieto podklady:

- približne 4 500 podnikov, ktoré používali hudbu a pravidelne platili autorské práva, prestalo šíriť hudbu z dôvodu cien, ktoré uložili uvedené tri organizácie, pokiaľ ide o práva súvisiace s autorskými právami (5 % za práva súvisiace s autorskými právami, pričom toto percento je vhodné porovnať s 2,2 % požadovanými odvolateľkou za autorské práva). Okrem toho, ako tvrdil Monomeles Protodikeio Athinon [Súd prvého stupňa v Aténach (Grécko)] vo svojom rozhodnutí č. 5144/2005, odvolateľka vybrala sumu 5 522 eur ročne za autorské práva z hudby šírenej v lietadlách Olympiaki Aeroporia, zatiaľ čo uvedené tri organizácie žiadali od tejto leteckej spoločnosti sumu 627 563 eur ročne za práva súvisiace s autorskými právami z tej istej hudby, a

- dôsledkom vyššie opísaného správania je ovplyvnenie obchodu v rámci Spoločenstva v oblasti autorských práv a práv súvisiacich s autorskými právami, pretože približne 50 % hudby šírenej v Grécku tvorí zahraničná hudba. Zahraniční autori hudby, ktorých hudba je šírená v Grécku, sú v tomto členskom štáte spoločne zastúpení odvolateľkou, ktorá na ich účet poberá v Grécku ich autorské práva. Boli tak zbavení významných príjmov z dôvodu nadmerných cien uložených uvedenými tromi organizáciami.

43 Podľa Komisie z podrobného odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na rozdiel od tvrdení odvolateľky ani rámec činností uvedených troch organizácií, ani ich postupy nevyvolali ani najmenšie podozrenie týkajúce sa citeľného vplyvu, ktorý by tieto činnosti mali na obchod v rámci Spoločenstva.

— Posúdenie Súdneho dvora

44 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry má len Súd prvého stupňa právomoc na jednej strane konštatovať skutkové okolnosti, okrem prípadu, keď by obsahová nepresnosť jeho konštatovaní vyplývala zo spisového materiálu, ktorý mu bol predložený, a na druhej strane tieto skutkové okolnosti posúdiť. Posúdenie skutkového stavu, s výnimkou prípadu skreslenia dôkazných prostriedkov, ktoré mu boli predložené, teda nie je právnou otázkou, ktorá by ako taká podliehala kontrole Súdneho dvora (pozri rozsudky z 11. februára 1999, *Antillean Rice Mills a i./Komisia*, C-390/95 P, Zb. s. I-769, bod 29, ako aj z 15. júna 2000, *Dorsch Consult/Rada a Komisia*, C-237/98 P, Zb. s. I-4549, bod 35).

45 Preto nemôžu obstať argumenty smerujúce k preukázaniu existencie ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi uvedené odvolateľkou najmä v rámci štvrtého

dôvodu, a to skutočnosť, že v Grécku poberá autorské práva týkajúce sa používania hudby nielen gréckych autorov, ale aj autorov usadených v iných členských štátoch Únie, ako ani skutočnosť, že na základe dohôd o recipročnom zastúpení poukazuje takto vybrané práva obdobným organizáciám, ktoré sú usadené v iných členských štátoch a ktoré sú tak ako AEPI poverené kolektívnou správou autorských práv k hudobným dielam.

46 V prvom rade majú všetky tieto argumenty čisto skutkovú povahu, a preto ich Súdny dvor nemôže skúmať v rámci odvolania.

47 V druhom rade odvolateľka nevytýka Súdu prvého stupňa skreslenie určitých dôkazných prostriedkov.

48 V treťom rade sa odvolateľka obmedzuje na popretie konštatovania Súdu prvého stupňa, podľa ktorého nepreukázala, že uvádzané postupy môžu ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva. Takto uvedené dôvody sa však v každom prípade javia ako irelevantné, keďže takéto ovplyvnenie samo osebe nespôsobuje závažné narušenia fungovania spoločného trhu. Treba pritom poukázať na to, že Súd prvého stupňa zamietol prvý dôvod predložený odvolateľkou na podporu jej žaloby o neplatnosť tak, že určil, že nepredložila žiadny konkrétny dôkaz preukazujúci skutočnú alebo potenciálnu existenciu závažných narušení fungovania spoločného trhu.

49 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že pojmy „ovplyvnenie obchodu v rámci Spoločenstva“ na jednej strane a „závažné narušenia fungovania spoločného trhu“ na druhej strane sú dvoma odlišnými pojmami.

- 50 Pokiaľ ide o prvý z týchto pojmov, zo znenia článkov 81 ES a 82 ES vyplýva, že na dohody obmedzujúce hospodársku súťaž a na zneužívania dominantného postavenia sa vzťahujú len vtedy, ak sú tieto dohody a zneužívania spôsobilé ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva. Ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi tak slúži ako kritérium ohraničenia pôsobnosti práva Spoločenstva v oblasti ochrany hospodárskej súťaže, najmä článkov 81 ES a 82 ES, vo vzťahu k vnútroštátnemu právu hospodárskej súťaže. Pokiaľ vyjde najavo, že údajné porušenie nemôže ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva alebo ho nemôže ovplyvniť inak ako bezvýznamne (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. novembra 2006, *Asnef-Equifax a Administración del Estado*, C-238/05, Zb. s. I-11125, bod 34 a tam citovanú judikatúru, ako aj z 25. januára 2007, *Dalmine/Komisia*, C-407/04 P, Zb. s. I-829, bod 90 a tam citovanú judikatúru), právo Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže a osobitnejšie články 81 ES a 82 ES sa neuplatňujú.
- 51 Ďalej z ustálenej judikatúry vyplýva, že na to, aby dohoda medzi podnikmi mohla ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, musí táto dohoda na základe súhrnu objektívnych právnych a skutkových okolností umožniť s dostatočnou mierou pravdepodobnosti predpokladať, že by mohla mať priamy alebo nepriamy, skutočný alebo potenciálny vplyv na obchodné toky medzi členskými štátmi v takom smere, že by mohla poškodiť dosiahnutie cieľa jednotného trhu medzi členskými štátmi (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok *Dalmine/Komisia*, už citovaný, bod 90).
- 52 Pokiaľ ide o pojem „závažné narušenia fungovania spoločného trhu“, tento pojem môže predstavovať jedno z kritérií na posúdenie existencie záujmu Spoločenstva dostatočného na skúmanie sťažnosti Komisiou.
- 53 Pokiaľ teda Komisia stanovuje poradie prednosti spracovania sťažností, ktoré na ňu boli podané, môže legitímne poukázať na záujem Spoločenstva. V tomto rámci je povinná v každom prípade posúdiť závažnosť údajných zásahov do hospodárskej súťaže a pretrvávanie ich účinkov. Táto povinnosť zahŕňa najmä jej povinnosť zohľadniť

trvanie a význam údajných porušení, ako aj ich vplyv na situáciu hospodárskej súťaže v Európskom spoločenstve (rozsudok Ufex a i./Komisia, už citovaný, bod 93).

- 54 Preto za predpokladu, že sa navrhuje určenie existencie ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva, podá sťažnosť týkajúca sa porušenia článkov 81 ES a 82 ES skôr Komisia ako vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže, pokiaľ existuje postačujúci záujem Spoločenstva. Tak by to mohlo byť najmä vtedy, ak by uvádzané porušenie mohlo vyvolať závažné narušenia fungovania spoločného trhu.
- 55 Hoci je v tejto súvislosti pravda, že Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nerozlišoval jasným a presným spôsobom tieto dva pojmy, ale si ich naopak zamieňal, ako to uviedol generálny advokát v bodoch 40 až 45 svojich návrhov, toto konštatovanie nemôže viesť k zrušeniu uvedeného rozsudku, keďže jeho výrok sa javí ako dôvodný z iných právnych dôvodov (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 9. júna 1992, Lestelle/Komisia, C-30/91 P, Zb. s. I-3755, bod 28, a z 13. júla 2000, Salzgitter/Komisia, C-210/98 P, Zb. s. I-5843, bod 58).
- 56 Zo znenia bodov 49, 50 a 54 napadnutého rozsudku, ponímaných vo vzájomnej súvislosti, totiž vyplýva, že jeho výrok sa javí ako dôvodný z dôvodov, ktoré možno zhrnúť v konštatovaní, ktoré Súd prvého stupňa vykonal v uvedenom bode 54 a podľa ktorého AEPI nepredložila žiadny konkrétny dôkaz preukazujúci skutočnú alebo potenciálnu existenciu závažných narušení fungovania spoločného trhu.
- 57 Z toho vyplýva, že nezávisle od úvah obsiahnutých v napadnutom rozsudku, ktoré sa týkajú otázky ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva v zmysle článkov 81 ES a 82 ES, Súd prvého stupňa zamietol žalobu z dôvodu chýbajúcich konkrétnych dôkazov preukazujúcich skutočnú alebo potenciálnu existenciu závažných narušení fungovania spoločného trhu ako kritéria na posúdenie existencie záujmu Spoločenstva dostatočného na skúmanie sťažnosti Komisiou.

- 58 Preto nemožno tvrdiť, že zámena, ktorou sa vyznačuje napadnutý rozsudok a ktorú navyše odvolateľka v rámci svojho odvolania nenapadla, je spôsobilá zabrániť porozumeniu dôvodov podporujúcich uvedený rozsudok a viesť tak k popretiu jeho platnosti alebo výkonu súdnej kontroly Súdnyim dvorom.
- 59 Rovnako hoci je pravdou, že Súd prvého stupňa v bode 55 napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, že Komisia sa v spornom rozhodnutí dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že usúdila, že uvádzané postupy nemôžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi v zmysle článkov 81 ES a 82 ES, a hoci Komisia sa k tejto otázke nijako nevyjadrila, stále platí, že toto tvrdenie sa nevzťahuje na pojem „závažné narušenia fungovania spoločného trhu“.
- 60 Vzhľadom na skutočnosť, že Komisia sa v spornom rozhodnutí nezaoberala otázkou ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi, je dôležité poukázať na to, že uvedené tvrdenie Súdu prvého stupňa teda nevyučuje uplatnenie článkov 81 ES a 82 ES v tejto veci príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.
- 61 Pokiaľ ide o argumentáciu predloženú odvolateľkou v rámci druhého a tretieho dôvodu, spomenutú v bode 41 tohto rozsudku a založenú na rôznych rozsudkoch Súdneho dvora, treba konštatovať, že uvedená judikatúra nie je v tejto veci relevantná.
- 62 Rozsudky, na ktoré odkazuje odvolateľka, a to rozsudky z 31. mája 1979, Hugin Kassaregister a Hugin Cash Registers/Komisia (22/78, Zb. s. 1869); Tournier, už citovaný; Lucazeau a i., už citovaný; z 10. decembra 1991, Merci convenzionali porto di Genova (C-179/90, Zb. s. I-5889); zo 17. mája 1994, Corsica Ferries (C-18/93,

Zb. s. I-1783), ako aj zo 6. apríla 1995, RTE a ITP/Komisia (C-241/91 P a C-242/91 P, Zb. s. I-743), sa totiž všetky venujú otázke ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi v zmysle článkov 81 ES a 82 ES.

- 63 Jediný rozsudok citovaný odvolateľkou, ktorý sa venoval pojmu ‚závažné narušenia fungovania spoločného trhu‘, a to rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. februára 1995, Tremblay a i./Komisia (T-5/93, Zb. s. II-185), tiež nie je v tejto veci relevantný. Z bodu 40 tohto rozsudku totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie Komisie z dôvodu chýbajúceho odôvodnenia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie zamietlo sťažnosti napádajúce uzatvorenie vnútroštátneho trhu vyplývajúce zo zmlúv o recipročnom zastúpení uzatvorených medzi spoločnosťami pre správu autorských práv z rôznych členských štátov. V tejto veci však nie sú takéto okolnosti.
- 64 Z toho vyplýva, že druhý až štvrtý dôvod musia byť zamietnuté.

O piatom dôvode

— Argumentácia účastníkov konania

- 65 Odvolateľka popiera tvrdenie uvedené v bode 54 napadnutého rozsudku, podľa ktorého nepredložila žiadny konkrétny dôkaz preukazujúci skutočnú alebo potenciálnu existenciu závažných narušení fungovania spoločného trhu. Podľa odvolateľky články 81 ES a 82 ES nevyžadujú existenciu skutočného narušenia fungovania, pretože postačuje potenciálne narušenie fungovania. V tejto súvislosti usudzuje, opierajúc sa pritom o určité podklady, z ktorých väčšina už bola uvedená v rámci

štvrtého dôvodu, že je zjavný potenciálny vplyv na obchod v rámci Spoločenstva. Súd prvého stupňa preto podľa nej nesprávne vyložil články 81 ES a 82 ES.

⁶⁶ Komisia odpovedá, že odvolateľka nechápe správne body 42, 48 až 50, 54 a 55 napadnutého rozsudku, keďže odkaz Súdu prvého stupňa na existenciu „skutočných alebo potenciálnych“ závažných narušení fungovania spoločného trhu treba posúdiť z hľadiska dôkazných prostriedkov, ktoré predložila AEPI.

— Posúdenie Súdneho dvora

⁶⁷ Odvolateľka v rámci svojho piateho dôvodu kritizuje tvrdenie Súdu prvého stupňa obsiahnuté v bode 54 napadnutého rozsudku, podľa ktorého odvolateľka nepredložila žiadny konkrétny dôkaz preukazujúci skutočnú alebo potenciálnu existenciu závažných narušení fungovania spoločného trhu, pričom sa obmedzuje na pokus preukázať, že uvádzané postupy potenciálne ovplyvňujú obchod v rámci Spoločenstva v zmysle článkov 81 ES a 82 ES.

⁶⁸ Ako však vyplýva z bodu 48 tohto rozsudku, dokonca aj za predpokladu, že uvádzané postupy potenciálne ovplyvňujú obchod v rámci Spoločenstva v zmysle článkov 81 ES a 82 ES, ako to tvrdí odvolateľka, takéto ovplyvnenie samo osebe nespôsobuje potenciálnu existenciu závažných narušení fungovania spoločného trhu.

- 69 Z toho vyplýva, že piaty dôvod sa musí zamietnuť ako irelevantný.
- 70 Vzhľadom na všetko predchádzajúce je potrebné zamietnuť odvolanie v celom rozsahu.

O trovách

- 71 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' odvolateľku na náhradu trov konania a odvolateľka nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. AEPI Elliniki Etaireia pros Protasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy